

com ja he dit
L'avi Salazar, tenia llocat el magatzem
de La Rodona a un graner. El graner més tenia fills més
des i els nois del graner es feien més aviat amb
els altres nois de La Rodona que amb la colla de
nens que jo capitanejava. Però de tant en tant
els ~~nois~~ ^{colles} es barrejaven per a dansar sota els platans
al so d'un arista que no recordo de qui era. De totes
les noies de la meua colla ~~jo~~ més jo m'interessava
pels seus de gra que en fantàstiques estibes omplien el magatzem
del graner. Les meues companyes de La Rodona no tenien
gran imaginació per a comprendre i explotar l'extraor-
dinari enús d'aquells munts de sacs que començaven a
ran de terra i s'enfilaven fins al sostre. Formaven care-
~~nes~~ nes de muntanyes, amb valls, altiplans, ~~peñals~~ costes i colls
^{des} obagues plenes de misteri. — Les muntanyes se deu sem-
pre m'havien atret però simplement no m'hi emmenava i
jo no era prou gran per anar-hi sola. A l'altura de

A La Rodona de Santa Eugènia, hi

~~Hi~~ havia una carnièria, uns magatzems de
grans, un ferret, uns ~~hotelers~~ i, un poble més lluny,
cani de Santa Eugènia, escapades entre els conreus,
algunes cases de camp allunyades les unes de les
altres. ~~Avant cap~~ Del cantó de Girona ^{sortint} ~~de la mateixa~~
corretiva, un camí força ample menava a la estació ^{enllaçant amb}
d'olt. ~~Un poble més lluny~~ Més enllà cani de la
ciutat, la carretera travessava la via del tren de Madrid
Saragoza y Alicante.

En tot aquest espai, es veu desde poble de Santa
Eugènia a les muralles de Girona hi havia ~~molt pobles~~ ^{molt pobles}
cases, molt terreny conreat, i ~~per conrear~~ ^{per conrear} cases, els
habitant de les quals ens creixien ^{foto} ~~per o molt~~ ^{per o molt} ~~foto~~
que esdevenia, guelcom tot el veïnat se n'assabentava, vivia
la alegria o el dolor amb els interessats

La fugida

Vaig decidir fugir de casa. No sé ben bé com
^{em} va ~~desar~~ ^{la idea} ni m'explie aquest determiniu. ~~sense cap~~
llavors jo devia tenir uns vuit anys i era una
criatura feliç. Tthom m'estimava i els avis i la
tia a casa dels quals jo ^{mes que a casa els pares} vivia ^{em} consentien moltes
coses i me'n permetien ^{moltes} d'altres.

El desig de fugir no es basava doncs en cap con-
trarietat familiar ni en l'adversió que pocuès inspirar
me algun membre de la família. No, no desitjava
perdre'ls de vista ni a ells ni a la casa amb el poètic
jardí, el misteriós soterrani i l'atell on dormien les
nimfoques i jo pujava sovint a jugar.

Tot això jo no ho abandonava ^{per sempre} ~~per sempre~~. Pensava
formar-hi en ~~havere~~ ^{una} societat ^{petita} ~~part de la~~ ^{part de la} ~~Gran~~ ^{Gran} ~~una~~
sità que ^{sentia} ~~deves~~ ^{des del} ~~men~~ ^{men} i, pel damunt a tot
^{devers} ~~aquella~~ ^{cosa} ~~extraordinària~~ ^{extraordinària} que es deia mar.

segona (7)
part de

Els meus pares havien ^{triat} per a la ~~meua~~ ^{meua} ~~instrucció~~ ^{instrucció} una ~~escola mixta~~ ^{escola mixta} que funcionava a Girona
 Les a dir la que seguia a l'ensenyament irregular
 i deficient ^{enormament} del qual s'avia encunyat la Lletre, una
 escola mixta dirigida per don Josep Dalmau Carles.
 El ~~director~~ ^{intelligentíssim} de dita escola era un ^{notable} ~~home~~ ^{presapoc}
^{i competent}
 autor d'alguns llibres de text molt ^{notables}. En la ^{gestió} ~~gestió~~ ^{escola}
~~Home~~ Preparaven per l'ingrés al batxillerat.
 Eros hi ensenyaven gramàtica castellana, geografia,
 aritmètica, història i fins història de la literatura
 Els mestres eren intel·ligents i ben preparats,
 Entre ells, a més del mateix Sr. Dalmau hi
 havia els seus dos fills, Caterina i Josep Mani
 La literatura anava a càrrec del director
 hi assistia a dita classe amb un goig veritable

No vaig contestar. Li vaig ^{rebre} parlar de ^{una} plenitud
~~per~~, Bullint de santa indignació ~~em vaig~~
~~Tamar a la comuna~~ armada d'un ceps i d'un
 tros de paper, em vaig Tamar a la comuna
 refugi sacrossant de cors ferits i mentes inspi-
 rades.

Lunes

que fessin aquesta excuseta mentre el complot s'estructurava i convergia.
 No duem més opció ^{salvo} que ^{per allà} ~~per allà~~ ^{per allà} ~~per allà~~ ^{per allà} ~~per allà~~
 de patates ben apretades entre dues llesques de pa more,
 cebes, un propal de tomàquet, un parell de
 denyes de ricami. El pare ^{se ho} havia entafolat tot al sac
 que portava en bandolera i a només devia les manes enpa-
 denyes de ricami ^{lligades per les bates} ~~franjats~~ al musell, l'una a l'altre i l'altra a l'altre.
 La beguda en Trobariem pel cauci; el pare creix sabia
 on ^{eren les} ~~trobar~~ fonts i rierols d'aigua fresca i pura.
 Ens vam posar en camí sota la claror dels estels. El bosc
 dormia encara en un silenci mig besardós poblet de
 llesques ^{petites} remors misterioses. Feia fred i calia un bon pas
 per a fer ^{el pare em} ~~la~~ ^{donava} ~~la~~ ^{una} ~~una~~ ^{estona} ~~estona~~ ^{després} ~~després~~ ^{l'anunci} ~~l'anunci~~
 el dia per una feble claror ^{domingo} ~~domingo~~ ^{domingo} ~~domingo~~ ^{domingo} ~~domingo~~ ^{domingo} ~~domingo~~
 l'orient. S'enlairava el aurore i tot reguit

A cuizora crem a La Rodona de Santa Eugènia. 10
 El pare em deixà a casa els avis Salazar: (se m'arrà
 a ciutat sense ~~amb les plagues i espardeyes~~ sense llevar-se les). Yo
 em sentia tan lassa que no vaig pensar a de-
 manar noves de la revolució. Vaig dinar en si-
 lenci dint com ~~criticaven~~ censuraven el pare per haver-me
 fet fer aquella llarga caminada llarguíssima, impro-
 pia d'un infant, ~~després dels~~ ~~tres parades d'ells~~ - Yo no tenia
 coratge de defensar-lo, ni de declarar que la passejada
 havia estat meravellosa. Només tenia ganes de dormir.
 Els ulls se m'acucaven, les anques ^{i fins els} ~~se~~ braços em
 pesaven. Tot d'Avant diria la Tíeta em feu jeure en
 el seu llit. No em vaig despertar fins l'hora de
 sopar. El pare encara no havia tornat a firma

grans cassolades d'arros, d'estofat de conill ²⁷
 de pollastres rostits. xarel·lo i garnatxa - llevem
 el metís xampany obligatori d'ara ~~no es coneixia~~
~~entre la gent corrent.~~ festa no era conegut més
 que de certs esnobs de l'alta burgesia.

A casa els avis Salazar d'encà que l'oncle Robert o'
 havia emullerat, no es celebrava cap festa. La del barri
 Per la del barri no hi havia més invitat que jo que
 en realitat era més allí que a casa meua sobretot
 els diumenges.

En les ballerugues de la plaça d'hi feia un bon
 paper ~~perquè~~ Els nois no estaven per invitar
 noietes a ballar i ^{en els rotlles dels} ~~les~~ ~~partidaires~~ ~~si emere~~ Sarra-

28
 nistes no gosava ficar-m'hi. La sardana m'vis-
 pivava un gran respecte, Era més que un diver-
 timent era un rite una comunió "jo om peone-
 tia aprendre'n i llavors ser digna de tremar
 aquelles mans que s'ajuntaven para formar-la
 cantar-la i dansar-la greument, solemnement,
 religiosament.

~~amb~~ amb els balls que tolcava l'organiller voltant i voltant
 la maneta del manubri i que m'hi enardia

Es interpretava amb una companya ^{i més sovint} Ballar,
 sense la rosa d'un altre cosa ^{o sola}. A tripe
 no es fixava en aquella ^{o en un altre}
~~no m'oblia gaire. Ningú~~ ^{mentada de mi i que}
 mon - les carnes, ^{esquissava} passes i contrapasses

al so remenava més o menys ~~els impactes~~ ^{moltes} al so del 29
 piano de maneta. de música, adue aquella música
 vulgar amb aquell so estrident i nasal, em transportava
 a regions ateses on jo ho oblidava tot, el mal humor
 del pare, la malinconia maldisimulada de la mare, l'en-
 cunjiment dels meus germans i la pesantor de la pujada de
 Sant Martí, sense sol ni alegria. Ballar, ballar contun-
 gar-me de som i de ritmes geuant el cos d'una altra no-
 ra o evolucionant sola i lliure sota els platans, sota
 els fanalets a la beneiana, sota els sarelles de paper de
 color que el vent de setembre giteva i, sovint, la
 pluja nulava...

oh tu l'armillera
de cara riallera
que tens mirada ~~alça~~ ^{viva} ~~fiada~~ antiga
i riu: silencios
y ven a ma botija
a beure'm dolça amiga,
quan estei melangios

V

A casa els afers econòmics requien el pensament i a-
 rany de sempre. El pare treballava molt i guanyava
 poc. Encara feia de pintor ^{i de dibuixant} però ja començava a
 dubtar ^{d'assolir} per a la família ^{per un relatiu}
~~de la seva capacitat d'arribar a mantenir~~
^{comport} ~~decentament~~ la família amb el seus ^{ofici de pintor} ~~peus~~ ^{els}
^{de dibuixant} ~~seus despeses~~. Però hi havia al seu voltant
~~una~~ ^{veu} amiga ~~que~~ l'encoratjava a provar fortuna
 amb la ploma, la colla d'acris i eduir ^{eduir}
 literaris del pare i imitar ^{de} deixar la pintura
 que tan l'havia fet topir, de la qual tan
 migra ^{prohibit} havia tret! ~~Havia de tractar de~~
~~viure de la ploma~~ ^{es dir de} ~~brant la~~
 ploma de que ja havia tret ^{al llapisc i amb} ~~els~~ ^{peus}
 En comptes de pintar ex-votos, retrats ^{per} les ovelles,
 retrats de defunts, estandards ^{per} a les morges, acceptant

Vaig tocar amb un altre violinista en el mateix cop i cançons
El no menzavarem el tercer violinista.
~~mateix llegendre pianista dels concertos i simfonies; les altres~~
~~mal coral cadet l'escadisses.~~ El ~~no violinista~~ ^{apunt} també en va cramo.
nar de cui, Era molt jove, No tenia promesa ni simbolic cen-
timental de cap mena. Em va demanar relacions. To cui no m'agha
dava pens però li vaig dir que oi. Volia veure quin pa d'hi ^{simple}
en això de tenir promés. ~~Volia anava parlar amb els pare, tot apart.~~
m'hi vaig oposar. ~~El pare, segons la meua partícula, s'em va dir que no.~~
~~desafiar de tot en mantenir~~ ^{opinio}
~~opinio~~ ^{opinio} les meues aventures sentimentals s'havien de mantenir
aliens) dels fills. ^{resultar} tenir un promés, fins en cert punt, era di-
veritat. En el fons jo sabia que no m'hi mai daria amb quell
noi, de la mateixa manera que sempre vaig saber que
de violoncellista de debo jo no en seria mai. Amb el mateix
promés, l'orquestra marxava. De hor d'vidi en sabia i en tractar-se
de tenir era un noi ^{perio} formal. Els conflictes surgien en velegar quan
jo només pensava en anar a jaure i ell em cantava amo-
retes. Com que fet i fet erem ^{mit} promesos jo no podia refusar
sortir amb ell alguna tarda. Anavem a passejar a Vall d'Arera
i a l'horta. ~~alguns dies~~ preniem una noxata de xufes a la
Adriana

212

"Ciudadanía" no estava, naturalment per li-
teratura. No es tractava doncs de descriure la
naturalesa, els homes i els animals que hi
viuen prop ~~quarta~~ la gran especialitat del
nou cap de redacció, sinó de confeccionar cròn-
iques locals, articles polítics, reproduir texts
publicats en altres diaris i ~~tot, natural-
ment en castellà~~. Per a guanyar el ~~seu~~
modestíssim sou de redactor en cap o director, (presen-
ti el ^{títol} ~~titul~~ ^{més un plaquet,} Prudenci Bertrana, autor
de "Yosafat", de "Naufragis", de "L'itèlides" i de
"Proses Barbares", el prosista acurvat, i mi-
nubi d'un català rural el ric i Triat hauria
d'escriure, en ^{un} castellà ~~naturalment~~, perio-
dístic endegat corre-cuita, ~~tot de escrits d'~~

A casa, els quatre fills de Prudenci Bertrana, ~~no~~ vam ~~parlar~~ a poc a poc al clan català al costat del pare, de la mare i de la Tia. Però aquest fet esdevingué molt més tard segurament quan Prudenci Bertrana es convertí públicament en escriptor de llengua catalana. L'autor de Yosafat no podia tenir ~~molts~~ i fills castellaritzats. Però ~~ja~~ ~~ja~~ ~~a~~ ~~sis~~ ~~anys~~ ~~quan~~ ~~el~~ ~~meu~~ ~~pare~~ ~~no~~ ~~pensava~~ ~~encara~~ ~~a~~ ~~escriure~~ ~~i~~ ~~en~~ ~~les~~ ~~seues~~ ~~parlades~~ ~~en~~ ~~castellà~~ ~~temperament~~ ~~in~~ ~~conformista~~ ~~i~~ ~~revolucionari~~ ~~ajudat~~ ~~poterósament~~ ~~per~~ ~~la~~ ~~influència~~ ~~de~~ ~~Carolina~~ ~~ja~~ ~~m'emprenyia~~ ~~a~~ ~~la~~ ~~independència~~ ~~d' ~~independentment~~ ~~de~~ ~~tots~~ ~~els~~ ~~membres~~ ~~de~~ ~~la~~ ~~família~~ - ~~entant~~ - ~~hi~~ ~~el~~ ~~pare~~ ~~i~~ ~~tots~~ ~~els~~ ~~altres~~ ~~de~~ ~~la~~ ~~casa~~ ~~de~~ ~~Yosafat~~ ~~A~~ ~~sis~~ ~~anys~~ ~~quan~~ ~~el~~ ~~meu~~ ~~pare~~ ~~no~~ ~~pensava~~ ~~encara~~ ~~a~~ ~~escriure~~ ~~i~~ ~~ni~~ ~~hi~~ ~~pensava~~~~

En limitare a somniere.

La senyora Ruiz era una madrilenya exuberant,
miop, tacada de verola, amable, riallera, hospitalària
Solia invitar-me a beverat i mentre jo assaboria la
llangonissa, el penill, les confitures, 'el i vanes' ~~per ella~~
~~em servia~~, ^{ella} xerrava pels cotxes. I die xerrava per que no
recordo que mai els seus llargs i descosits monòlegs
arribessin a oferir-me un mínim d'interès literari,
artístic, anecdòtic o viatges familiar

En l'immens terreny que voltava els pavellons del manicomí
hi aixecaven arbres exotícs: Talls, castanys ^{d'Índia}, plàtans,
caçuis. També hi havia un gran hort amb tota mena de
verdura i algun arbre frutí. Alguns talls indolents, cobren-
reper, arrancaven herbes sepias. El director es interrogava
davant nostre i s'embardia amb ^{claus} respostes. També ens
~~de~~ acompanyava al pavelló on hi romanien els dementos
pavellons vigilats per alguns infermers. Digne Ruiz

barallots de les senyores velles, i les punxades
dels dels mostatxos dels senyors. Oír una i cent
vegades: " Sue bufna " " Que graiosa " " que eixe-
nida " " Li ha fet voste' d' vestit ? " m' allaven la
paldella ^{Examinaven el vito} " Es punta al vixi, no fa ? " " La hi ha
feta voste' ? " " Com ? Ella mateixa ? " m' amoixa-
ven la galleta " Molt be, nena, molt be " " Mxi je
sep fer puntetes al vixi ? " " També brode " "
Completera la mare " " Border : ^{noia} ? " " Remoi ! " " feu la
senyora " " y fue més seps fe ? " " Jo estava a punt ^{d'af}
gir ^{dir} : " " vercos " però una onada de pudor m' ho
pirava. " " Xeros d' amor " heuñe d' haver sepiñ, llevos
la mare, la senyora heuñen parat de bromear :
" d' esguardar-me amb admiració, benivolencia " " Això
dels ~~veus era un copitil a part, un secret~~. La mare si hauria
avergonyit de tenir una filla que ded'ava poemes d' amor
als seus condeixebles, ~~de l' escola~~. uns marceus fue
encara no sabien mvear. 77 :

dansavem noies amb noies. Però a mi, com m'agradava més de ballar era sola. Sempre havia tingut aquesta dèria. Improvitzar passes, evolucionar al meu gust sense el destorb del cos d'un altre. Encara que fos amb la música vulgar d'un piano de maneta jo interpretava els ritmes lliurant-me a la meua fantasia i mentre la música sonava jo era feliç. Després em sentia com buida per dintre, enyorava no sabia quines sensacions encara solament presentides. Hauria volgut ésser una dona o ésser encara una nena. No era ni una cosa ni una altra. I aquelles festes majors - *que d'antany excitaven la meua imaginació acabaven en una veïa de malinçoria. Algun any anava amb el pare* quan anava amb els cosins pare em procurava la mateixa sensació de buit. Llevat dels moments d'autèntic esbarjo quan prenia part amb una escopeta de pistó als concursos de les casetes de fira del pim-pam-pum i feia caure els ninots o guanyava un objecte sense valua alguna intrinseca amb la meua apu nteria

elli vaig aprendre a ballar sardanes. Els meus companys de rotlle eren homes madurs sovint vells. Dansavem amb la beneïta posada i amb una seriositat religiosa. M'acceptaven de gust perquè ja també la ballava amb una gran seriositat i cura. No els destorbava gens i sovint, després de l'últim final, quan ens deixaven anar les mans, ells m'abreïen

al Gueso a Toledo no van impressionar-me com el ~~el~~ museu del Prado. A l'Escorial s'hi respirava una profunda tristor i un sentiment de dolorosa fatalitat. El panteó de reis i prínceps, obra de grandiosa elegància ^{empresonada} i d'elaboradora sensació de pòstumes vanitats ~~com~~ ~~apareixer~~ ben adequat a contenir les vestes mortals dels grans senyors convertits en pols.

De Toledo recordo amb orgull la cèlebre ~~pintura~~ ^{Tela} de Velazquez, El entierro del Conde de Orgaz. Sante Maria, la Blanca, les fornicoles amb imatges i llànties que fluïen les cantonades dels rostros i estrets carreus de la cúpula imperial, la visió del Tajo des dels turons forans i la costum ten respectuosa que tenien els empleats de l'hotel ~~per~~ adreçant-nos la paraula en tercera persona: "¿Como tomara la señorita los huevos?" (després de tres o quatre plats, el menú acabava sempre ^{amb} ~~en~~ ous)
"¿Le gusta Toledo a las señoritas?" "¿A que hora hay que llamar a las señoritas?" "¿Que las señoritas puen una ^{con} ~~una~~ tarde?"

composicions o un preludi o nocturn de Chopin que jo interpretava plàsticament.

Els meus pares i la tieta Eufèmia s'alegraven d'aquestes reunions a les que el pare treia el cap quan en tenia lleure. Però l'àvia Sixta no hi estava d'acord. Opinava que per a estudiar o esbargir-se només es podien reunir nois amb nois i noies amb noies i mai sense la presència vigilant d'una persona gran. Ens espiava darrera les portes amb la trista esperança de descobrir no sé què de pecaminós.

Cada dissabte en anar-se'n la colla l'àvia em feia morros. No m'adreçava la paraula, em reuïava amb severitat com si jo hagués mancat a algun precepte de la moral establerta oer la societat benpensant respectada fins llavors per totes les noies de la família.

L'àvia no coneixia el secret de l'harmonia i perdurabilitat d'aquestes reunions el qual consistia precisament en l'absència absoluta d'idil·lis, Ningú no estava enamorat de ningú. Erem simplement companys. Entre nosaltres no hi havia ni flirts ni enamoraments. Potser alguns de nosaltres en mantenien lluny de la nostra tertúlia setmanal. I fins crec recordar que les reunions es van disoldre perquè algú hi va introduir la parella. Ja llavors jo sost

o metafísiques. A voltes, els vaillets li cridaven :

- Ec.. Ec... Pepet Gitano!

Ells ~~perquè~~ els empaitava escumejant de ràbia. No els atrapava mai. De lluny, els vaillets li tornaven a cridar:

- Ec...Ec.. Pepet Gitano!

Llavors el pobre potol ,exasperat, començava de renegar. Els tractava de filla de puta, de quitxalla remallada, de caterva de mal parits.

Els vaillets reien ,ell plorava.

- Si n'atrapo un, tan cert com me dic Pepet, l'escanyo .I es besava ~~els~~ dits de la mà posats en forma de creu.

A Russinyol el venerava . Mentre el pintor s'estava a Girona i el feia servir de faquí, ^{en} Pepet Gitano menjava calent. Però Santiago Russinyol marxava ^{dient} ~~aviat~~ de Girona. Sempre deia que tornaria aviat ~~però~~ aquest aviat es convertia en mesos o ~~uns~~ anys. ^{En Pepet Gitano ja no menjava calent,} I Prudenci Bertrana es tornava a enfonsar en aquells ~~deplorables~~ ~~malino~~ ~~cenis,~~ en els seus silencis lúgubres. I tots, amb ell i amb en Pepet Gitano ~~enyoraven el pintor barceloní.~~

Suposo, presegua amb el seu to mofeta, que això són ~~síntomes~~ símptomes inegables de vocació.

Estudia lliure ^{sense ordre} ~~desordenadament~~ ⁿⁱ ~~ni~~ sense presses. Ara aprova una assignatura, ara una altra. I ningú no dubta que un dia o altre ^serà metge. A Anna li ~~agrad~~ plauria que ho fos. Ja que no s'interessa pels negocis al menys s'interessaria potser, pels malalts. Que ababi la carrera el més aviat ^mellor, que obri un consultori i ompli les ~~hores~~ llargues hores de la seva vida de desvagar: ~~visi-~~

~~tant malalta tractant de curar malalties.~~
~~Anna vol imaginar-se on és Philip mentre ella, ajeguda al divan, no fa sinó~~
~~o'ha posat a treballar les malalties. Va col·locant-ho tot en els armaris o~~
~~pensar en ell. (Un cop que haurà demant i obtingut diners de la grossa formiga~~
~~en la gran bossa de la roba bruta. El seu pensament segueix Philip)~~
~~on irà anirà? A l'Equestre? Al Cafè de la Rambla? A l'Artistic? Deu estar~~

dalerós de parlar de les pintures que ha vist en els diferents museus d'Europa
Verdaguer
amb els seus companys de vagància: Joaquim ~~XXXXXXXX~~ i Marià ~~XXXXXXXX~~ Albareda

~~el~~ ^{el seu paràsit} ~~un~~ milionari, ~~l'altre~~ ^{pebre} ~~com una ratari~~ sempre junts al voltant de Philip.
Anna s'adona tot d'una que té els ulls ^{amarrats de llàgrimes} ~~humits~~. Quan la manà li preguntí:

Ets feliç, Anna? haurà de dir que sí. Avui fa un mes que es va maridar amb Philip
i Philip, més que un marit novell, sembla un company, un bon company franc, alegre
~~universitari~~ ^{del seu} ~~ella~~ ^{va} ~~freqüentar~~ a Cambridge.

24
- Uf! vaig fer jo mentre corria a colgar-me al llit
bo i mastegant la meua ràbia.

A Carassona hi vam anar ~~sona~~ El periodista no ens
hi va seguir. Jo confesso que, poc o molt, esperava que apa-
regués en un lloc o altre, una estona o altra. Però el
desorientat per l'actitud del Don no es devia voler em-
bolicar.

Carassona és el confunt més perfecte de ciutat envor-
nallada que jo he vist mai de l'edat mitjana. Em va
interessar molt encara que jo no senti cap particularitat
emvers aquesta època de la història.

Es parents de la Dolors ens hi van rebre molt bé.

Ens van acompanyar per l'interior de la muralla. Ens
firan visitar ^{una} ~~les~~ ~~torres~~ de les torres de defensa, ^{des d'on es veia} ~~ens mostra~~

^{una visita} ~~una visita~~ panoràmica de la regió
Vam menjar molt bé com es practica clavor a França i
vam tornar a Barcelona contents i satispets d'aquell nitje-
tan felicitat.

Las atletas van a l'agua
En camisa y manga larga
Tres veces se persignaban
y por fin al mar entraban
No sin antes decir "Deu
de vostra mà no em deixeu"

Se acurrucan un poquitó
Dando un suave gritito

"Hi que freda, jo m'entrampo!"

"Cuità a sortir, ves al tanto!"

Al ver a Aurora Bertrana
del baño pierden la gana
A quella moza indecente,
Desafiava a la gente

② En modest no banaraj

④ Va de retro Satanas!

De una tal presuïdada
Dan parte a la autoridad
La expulsan de aquella playa

Por haber pasas de raya

Ella entonces, con enojada
separada a l'agua solada.

~~Se lava en agua del pozo~~
entre un cacto y una higuera
solse. el sol por antecueras.

una Pasquia de Resurreccio' fou, però, diferent 9^a
que les altres. La recordo particularment malgrat els
anys transcurreguts.

Aquí havia fet present a la família
Solazar de La Rodna, d'un anyell viu. Era joveuissim,
semblava una joquina més perfecta, més completa
que les altres joquines. La seva llana era blanca d'
un blanc netíssim, enlluernador, tenia el musell
rosat els ulls amb les pestanyes daurades, esguardaven
amb una dolcesa inefable. Quan bellugava el cap o
les potes no feia amb una gràcia entenedora. El
seu pesat era innocent, manya, enyoradi...

L'havien fermat a la porta del soterrani
però la corda era llarga. Podia pasturar
pel pati i eixoplugar-se si plovia.

- Val més mitja hora que res, solia dir l'alemany amb un somriure trist, amarat de retrats i de recança, quan ella arribava tard.

Ara estaria sol. No podria treballar a cap traducció perquè l'estava esperant, a ella. A les sis en punt hauria apilat les fulles, enfundat l'estil·lò-gràfica, posat de cantó el diccionari. Enlairaria els ulls devers el rellotge de pèndol que tenia al davant (El rellotge suís marcava l'hora amb una precisió típicament germànica)

- Les sis! Ara vindrà, pensaria Schwarz.

I una estona després :

- Les sis i deu. Comença a retrassar-se.

Però encara no perdria l'esperança

- Dos quarts de set! Potser no vindrà avui?

Schwarz abandonava, neguitós, la taula escriptori. Anava fins el balcó. L'orbic^{ia} i mirava^{ia} al carrer. (Més d'un cop l'^{hi} havia atrapat) Tornava a tancar els porticons mentre sospirava.

Uns minuts després aniria fins la porta de l'apartament. Potser la seva alumna preferida estava ja pujant els darrers esglaons. Paraxia l'oida a ~~Escoltaria~~ unes possibles

- Agradessidíssimos, señor Salazar.

- A los pies de usted, señorita Eufemia .

Quan van haver marxat, la tieta emmenà l'avi al menjador. L'avia ens rebé amb l'entrecella arrugada.

- Que gente mas pesada ésta.

- Son muy buenos, comentà l'avi .

I molt divertit^s, vaig fer jo en el meu interior.

~~La familia filipina va passar per la neva vida sense deixar cap solc profund però si un solatge amable que fa bo de recordar.~~

Ni Agapito ni Manolo no van acabar d'enamorar-se de la tieta ni de mi; No se'ns van declarar. La tieta i jo no vam haver de traçar-nos a refusar aquell amor exòtic. No vam córrer el perill d'ésser mares de criatures que semblassin més tot conillots que fills d'home i de dona.

La familia filipina va marxar de la Rodona quan jo començava a ~~anar a Barcelona~~ estudiar el violoncel. Preocupada i ocupada en tan important feina aquesta marxa no em va fer ni ped ni alre Manolo així com els seus pares. Sembrava va passar per la neva vida sense deixar cap solc però una solament un solatge amable bo de recordar

- He vingut de tripulant en un barco de Palamós.

- I te n'entornes tot seguit?

Sense esperar la resposta el va plantar perquè, a la barra, s'hi havien atansat nous clients.

- Perdona, noi. (Primer havia dit, sorry).

Algunes taules i poltrones amoblaven l'establiment. Rafel va anar a seure-s'hi. De tanta estona d'estar dret a la plataforma del metro, es sentia les cames fluixes.

Per segona vegada, en Pep Fornell abandonà el seu lloc a la barra i tornà a picar l'esquena del calenc.

- Rebony de Rafelet. Què prendràs?

- Potser menjaria alguna cosa. Fa hores i més hores que no entra res al meu cos.

- Només puc servir-te begudes. En aquest lloc només es beu.

- Un cafè amb llet. doncs

see see

Els primers dies d'estada a Papeete foren ~~com una~~ ^{per un} ~~mena de somni~~. El paisatge que podia contemplar des del balcó de la nostra habitació a l'Hotel Tiare, ~~se~~ semblava una pintura japonesa animada. La hora vella per a fruites ~~de aquesta extraordinària visió~~ ^{era de bon matí}; ~~el desdormir ens el senyal~~ ^{de bon matí}; ~~els anys de la sortida del cel~~ ^{era de bon matí}; ~~el desdormir era~~ ^{justament} a les sis; ens el senyal a la mateixa cambra ~~amb un munt de~~ ^{amb un munt de} ~~fruits tropicals bones varietats, torrades,~~ ^{fruits tropicals bones varietats, torrades,} ~~mantega de conserva; cafe amb llet.~~ ^{mantega de conserva; cafe amb llet.}

Quan els tonaleitats del cel, de l'aigua; de l'illa veïna la verde Eimeo, es presentaven més suaus, més nitzats. L'aigua de la llacuna, amb poca feina tendida d'una barreja de blau, de rosa, ^{de groc} de verd, ~~no~~ ^{era} tan quieta com un mirall; en aquest mirall es reflectien els vaixells ~~a la vada~~ ^{a la vada} ~~ancorats a~~ ^{ancorats a}, els esponerosos arbres del ribatge, ~~la~~ ^{la} illa d'Eimeo amb

